

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (1)
גליון 124

שבת שלום, קוראים יקרים!

בשבת והודיה לה' יתברך על שעזרנו עד הנה, ובדחילו
וברחימו אנו נגשים למעשה הקדוש **מהבעל תפלה**
הנפלאה והנוראה מאד (שיחות הר"ן קצח). וזה לשון רבנו ז"ל:
"**מעשה פעם אחד היה בעל-תפלה, שהיה עוסק תמיד בתפלות**
ושירות ותשבחות להשם יתברך והיה יושב חוץ לשוב". היינו
יכולים לחשב שהיה פעם בעל תפלה קדוש ונורא כזה,
והלך ונגמר ענינו כדרך כל המעשיות שבעולם. אך רבנו
מספר לנו שהבעל תפלה הזה הביא את כל העולם
לתקונו. משמע מזה, שאכן היה פעם בעל תפלה צדיק
כזה, אך עדין המעשה הולך ומתרחש בעולם, וענינו עדין
קורה אתנו פאן ועכשו. הספור לא יסתיים עד שיתתקן אצל
כל אחד תחלואי נפשו, וכל העולם יבוא על תקונו. עד
אז הבעל תפלה הקדוש הזה עדין מסתובב בינינו ו"הולך
ומפתה בני אדם לעבודת השם יתברך".

מי הוא אותו בעל תפלה נורא וקדוש? ידוע שמוהרנ"ת
ז"ל אמר: **ה'בעל תפלה' הוא רבנו** (שיש"ק ח"ב, תקי"ד). אפטר
לראות בעינינו ממש את כחו הגדול והרעש שעושה
בעולם, כי מאז שהתחיל אורו הגדול להאיר בעולם הוא
עדין עושה נפשות בכל יום ובכל שעה. וצריך הרבה
תפלות ותחנונים, **לצעק ולבקש מה' יתברך שנוצח להיות**
מאנשי הבעל תפלה, שהולכים אחריו אל מחוץ לשוב,
דהינו מחוץ להבלי עולם הזה, ולזכות לעסק בתכלית,
שהיא עבודת ה'.

ואיך מפתה אותנו הבעל תפלה כיום לעבודת ה' יתברך? על
ידי הרהורי תשובה שמשפיע על כל אחד ואחד. כי ידוע
שאמר רבנו ז"ל **היכן שנמצא איזה הרהור תשובה - הוא נלקח**
ממני (שיש"ק ח"א, קכ"א). נמצא שכל פעם שיש לנו התעוררות
אמתית; כל פעם שאנו נזכרים בתוך טרדת הבלי העולם
הזה שיש ה' בעולם, יש עולם הבא, יש תכלית - זה
מפגש קצר עם הבעל תפלה הקדוש. הוא הגיע לעוררנו
לתשובה, אך על פי רב איננו יודעים וזוכרים שזהו
הבעל תפלה הקדוש, **"פי הבעל-תפלה הזה היה מתנהג**
בחכמה, והיה משנה ומחליף עצמו אצל כל אחד ואחד בשנוי
אחר, שאצל זה היה נדמה כעני, ואצל זה כסוחר, ואצל זה -
כענין אחר וכיוצא בזה". על פן עקר העבודה שלנו הוא,
כשיש לנו התעוררות, לא להתעלם מכך ולהשליך
אותה מאחורי גונו כאלו היה זה חלום רחוק. לא לברח
להתעסקות בעניני העולם, אלא לעצור לרגע ובאמת
לתת לעצמנו להתעורר, לתת לצדיק להשפיע עלינו.
לזכר שזה לא סתם איזו התעוררות שנפלה עלי פתאום
באמצע החיים, אלא הבעל תפלה הקדוש, הצדיק
הרחמן האמתי, הוריד את עצמו אלי, הפשוט והקטן
בזה העולם השפל, ומדבר אתי עכשו! **הוא רוצה להוציאני**
אל מחוץ לשוב, מחוץ לכל הבעיות וההבלים שמשאירים
אותי בחשך, ומסתירים ממני את אור ה'. אשרי מי
שזוכה ללכת אחריו ולדבק בדרךיו ועצותיו הקדושות,
שבזה תלוי כל תקונו העולם.

פעם אחד היה בעל-תפלה,
שהיה עוסק תמיד בתפלות...
והיה יושב חוץ לשוב

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב' מבעל תפלה (1) שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

עד שהיו נמצאים גם באותן האנשים, שהביאם לשם, שהיו ראויים גם כן לקרב בני אדם לעבודת השם יתברך, עד שהיה נותן לאחד רשות, שגם הוא יכנס לישוב לעסק בענין הנ"ל, דהינו לקרב בני אדם להשם יתברך, כנ"ל.

וכן היה הבעל תפלה הנ"ל עוסק בענין זה תמיד והיה מקרב בכל פעם אנשים ומוציאם מן הישוב, כנ"ל, עד שנעשה רשם בעולם, והתחיל הדבר להתפרסם, כי פתאם נמלטו איזה אנשים מן המדינה, ולא נודע אים.

וכן נזדמן, שפתאם נאבד אצל אחד בנו וכיוצא בו, ולא נודע איפה הם, עד שנודע. היות שנמצא הבעל תפלה הנ"ל, שהוא הולך ומפתה בני אדם לעבודת השם יתברך, כנ"ל, אך לא היה אפשר להפירו ולתפסו,

כי הבעל תפלה הזה היה מתנהג בחכמה, והיה משנה ומחליף עצמו אצל כל אחד ואחד בשנוי אחר, שאצל זה היה נדמה כעני, ואצל זה כסוחר, ואצל זה בענין אחר וכיוצא בזה.

גם כשהיה נכנס לדבר עם בני אדם, כשהיה רואה, שאינו יכול לפעל אצלם פונתו, היה מרמה אותם בדברים עד שלא היו מבינים כלל פונתו הטובה, וכאלו אין פונתו כלל לענין הנ"ל, דהינו לקרב להשם יתברך,

ולא היה אפשר כלל להבין, שפונתו לזה, אף על פי שבאמת כל עקר פונתו כשהיה מדבר עם בני אדם,

מעשה פעם אחד היה בעל תפלה, שהיה עוסק תמיד בתפלות ושירות ותשבחות להשם יתברך. והיה יושב חוץ לישוב, והיה רגיל לכנס לישוב.

והיה נכנס אצל איזה אדם מסתמא היה נכנס להקטנים במעלה, כגון עניים וכיוצא והיה מדבר על לבו מהתכלית של כל העולם, היות שבאמת אין שום תכלית פי אם לעסק בעבודת ה' כל ימי חייו ולבלות ימיו בתפלה להשם יתברך ושירות ותשבחות וכו'.

והיה מרבה לדבר עמו דברי התעוררות כאלו, עד שנכנסו דבריו באזניו, עד שנתרצה אותו האדם להתחבר עמו. ותקף כשנתרצה עמו, היה לוקחו ומוליכו למקומו, שהיה לו חוץ לישוב, כי אותו הבעל תפלה הנ"ל בחר לו מקום חוץ לישוב, כנ"ל.

ובאותו המקום היה שם נהר לפניו, גם היה שם אילנות ופרות. והיו אוכלים מן הפרות, ועל בגדים לא היה מקפיד כלל.

וכן היה רגיל תמיד לכנס לישוב ולפתות ולרצות בני אדם לעבודת השם יתברך לילך בדרך לעסק בתפלות וכו', וכל מי שהיה מרצה עמו, היה לוקחו ומוליכו למקומו חוץ לישוב, כנ"ל.

והם היו עוסקים שם רק בתפלות ושירות ותשבחות להשם יתברך וודויים ותעניתים וסגופים ותשובה וכיוצא בזה.

והיה נותן להם חבורים, שהיו לו בעניני תפלות ושירות ותשבחות, וודויים, והיו עוסקים בזה תמיד,

הִיָּה רַק לָזֶה לְקָרֵב לְהֵשִׁים יְתַבָּרֶךְ, כַּנִּל, כִּי פֶל כְּוַנְתָּו
הִיָּה רַק זֹאת,

רַק כְּשֶׁהִיָּה מִבֵּין, שְׂאִינוּ פּוֹעֵל אֶצְלוֹ, הִיָּה מְסַבְּבוּ
וּמַעֲקָמוֹ וּמְרַמְהוּ, עַד שֶׁלֹּא הִיָּה יְכוּל כָּלֵל לְהַבִּין
כְּוַנְתָּו הַטּוֹבָה. וְהִיָּה הַבְּעַל־תְּפִלָּה עוֹסֵק בְּעַנְיָן זֶה, עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה רֶשֶׁם וּפְרָסוּם בְּעוֹלָם, וְהָיוּ מְצַפִּים לְתַפְסוֹ,
אֶף לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר, כַּנִּל.

וְהִיָּה הַבְּעַל־תְּפִלָּה הַנִּל עִם אֲנָשָׁיו יוֹשְׁבִים חוּץ
לְיִשׁוּב, כַּנִּל, וְעוֹסְקִים רַק בְּעַנְיָנִים הַנִּל בְּתַפְלָה
וְשִׁירוֹת, וְתַשְׁבָּחוֹת לְהֵשִׁים יְתַבָּרֶךְ וּוְדוּיִים וְתַעֲנִיתִים
וְסִגּוּפִים וְתַשׁוּבוֹת, כַּנִּל. גַּם הִיָּה עֲנִין הַבְּעַל תְּפִלָּה
הַנִּל, שֶׁהִיָּה יְכוּל לְהַסְפִּיק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂצָרֶיָּה.

וְאִם הִיָּה מִבֵּין בְּאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו, שֶׁלְּפִי מַחוּ הוּא צָרִיף
לְעַבּוֹדַת ה', שֶׁיְהִיָּה הוֹלֵךְ מְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשֵׁי זָהָב, (שְׁקוֹרִין
גִּילְדִין גִּישְׁטִיק) הִיָּה מְסַפִּיק לוֹ,

וְכֵן לְהַפָּה, שֶׁלְּפַעֲמִים נִתְקָרֵב אֵלָיו אִיזָה עֲשִׂיר, וְהִיָּה
מוֹצִיאֹ מִן הַיִּשׁוּב, כַּנִּל, וְהִיָּה מִבֵּין שְׁזֵה הָעֲשִׂיר צָרִיף
לִילָף בְּבִגְדִים קְרוּעִים וְנִבְזִים הִיָּה מְנַהִיגוֹ כֶּף. הַכֹּל
כְּפִי שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ צָרֶף הַסְּפָקַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיָּה
מְסַפִּיק לוֹ.

וְאֶצֶל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים, שֶׁקָּרְבָם לְהֵשִׁים יְתַבָּרֶךְ, הִיָּה
תַּעֲנִית אוֹ סִגּוּף גָּדוֹל, יָקָר יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם,
כִּי הִיָּה לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסִּגּוּף גָּדוֹל אוֹ מִתַּעֲנִית יוֹתֵר
מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם.

וְיִהִי הַיּוֹם, וְהִיָּה מְדִינָה, שֶׁהִיָּה שָׁם עֲשִׁירוֹת גָּדוֹל,
שֶׁהָיוּ כָּלָם עֲשִׂירִים, אֶף הִיָּה דִרְכָם וְהַנְּהַגְתָּם זָר
וּמְשֻׁנָּה מְאֹד, כִּי הַכֹּל הִיָּה מִתְנַהֵג אֶצְלָם כְּפִי
הָעֲשִׁירוֹת, שֶׁהִיָּה עֲרָף מַעֲלַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי

הָעֲשִׁירוֹת שָׁלוֹ, שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף אֶלְפִים אוֹ
רַבּוֹת יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה זֹו,

וּמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף מְמוֹן יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה אַחֲרַת, וְכֵן
כִּיּוֹצֵא בָּזֶה. כָּל סֵדֵר הַמַּעֲלוֹת הִיָּה אֶצְלָם כְּפִי הַמְמוֹן
שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,

וּמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף אֶלְפִים וּרַבּוֹת כְּפִי הַסְּכּוּם, שֶׁהִיָּה
קְצוּב אֶצְלָם הוּא מְלָף.

וְכֵן הִיָּה לָהֶם דְּגָלִים, שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף מְמוֹן הוּא
בְּדָגֵל זֶה, וְיֵשׁ לוֹ אוֹתוֹ הַמַּעֲלָה פְּלוֹנִית בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל.
וּמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף מְמוֹן הוּא בְּדָגֵל אַחֵר, וְיֵשׁ לוֹ שָׁם
אִיזָה מַעֲלָה בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל לְפִי עֲרָף מְמוֹנוֹ.

וְהִיָּה קְצוּב אֶצְלָם. כַּמָּה מְמוֹן יְהִיָּה לוֹ, וְיִהְיֶה נַחֲשָׁב
בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל בְּמַעֲלָה פְּלוֹנִית, וְכַמָּה מְמוֹן יְהִיָּה לוֹ,
וְיִהְיֶה נַחֲשָׁב בְּדָגֵל אַחֵר בְּאִיזָה מַעֲלָה, וְכֵן הַדְּרָגָה
וְהַמַּעֲלָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיָּה הַכֹּל כְּפִי הַמְמוֹן, כְּפִי
מֵה שֶׁהִיָּה קְצוּב אֶצְלָם.

וְכֵן הִיָּה קְצוּב אֶצְלָם, כְּשֵׁישׁ לוֹ כֶּף וְכֶף מְמוֹן הוּא סֵתֵם
בֶּן אָדָם. וְאִם יֵשׁ לוֹ עוֹד פְּחוֹת מְזֵה הוּא חֲתָה אוֹ עוֹף
וְכִיּוֹצֵא. וְהִיָּה אֶצְלָם חִיּוֹת רְעוּת וְעוֹפוֹת, דִּהְיִנוּ כְּשֵׁישׁ
לוֹ רַק כֶּף וְכֶף הוּא נִקְרָא אַרְיָה אָנוּשִׁי. (בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנוּז אִיין
מְעַנְטְשֶׁלִּיכֵר לִיִּב)

וְכֵן כִּיּוֹצֵא בָּזֶה שְׂאָר חִיּוֹת רְעוּת וְעוֹפוֹת וְכוּ', דִּהְיִנוּ
שֶׁלְּפִי מַעוּט מְמוֹנוֹ הוּא רַק חֲתָה אוֹ עוֹף וְכוּ',
כִּי עַקֵּר הִיָּה אֶצְלָם הַמְמוֹן, וּמַעֲלָה וְדִרְגָא שֶׁל כָּל
אֶחָד הִיָּה רַק לְפִי הַמְמוֹן.

וּנְשַׁמַּע בְּעוֹלָם, שֵׁישׁ מְדִינָה כָּזוֹ,
וְהִיָּה הַבְּעַל־תְּפִלָּה מִתְאַנֵּחַ עַל זֶה, וְהִיָּה אוֹמֵר: מִי יוֹדֵעַ
עַד הַיְכֵן הֵם יְכוּלִים לִילָף וְלַתְּעוֹת עַל יְדֵי זֶה!?

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (1) - מבעל תפילה

- כשהיו ראויים לכך
- י. איך התפרסם הדבר שהבעל תפילה מביא אליו אנשים?
 כי פתאום נמלטו איזה אנשים מן המדינה
 כי פתאום נאבד אצל אחד בנו
 שתי התשובות נכונות
- יא. למה לא היה אפשר לתפוס את הבעל תפילה?
 כי היה משנה ומחליף עצמו אצל כל אחד, אצל זה נדמה כעני ואצל זה כסוחר
 כי היה רואה ואינו נראה
 כי עשה מופת שמי שתופס אותו היה מתפחד
- יב. מה היה לאנשי הבעל תפילה יקר יותר מכל התענוגים שבעולם?
 כסף וזהב
 כבוד
 תענית וסיגוף גדול
- יג. מי היה מלך במדינה של עשירות?
 מי שיש לו כך וכך אלפים ורבבות כסף, כפי הסכום שהיה קצוב אצלם
 מי שהוא גבור גדול
 הנכד של המלך הראשון
- יד. מי היה נקרא חיה או עוף במדינה הנ"ל?
 מי שהיה מתנהג כחיה ועוף
 מי שהיה בוכה להשם יתברך תמיד
 כשיש לו רק כך וכך כסף, לפי מיעוט ממונם
- טו. מה היה אומר הבעל תפילה על המדינה של עשירות?
 היה מתאנח ואומר מי יודע עד היכן הם יכולים לילך ולתעות
 היה אומר מה איכפת לי מהם
 היה מתאנח ואמר להן שאין להם תקוה
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 שכל התכלית בעולם הוא _____
 שתענית יכול להיות יקר יותר מכל התענוגים
 _____

- א. במה היה עוסק הבעל תפילה תמיד?
 בתפילות
 בשירות ותשבחות להשי"ת
 שתי התשובות נכונות
- ב. היכן היה הבעל תפילה יושב?
 בבית המדרש
 בישוב
 מחוץ לישוב
- ג. לאיזה אנשים היה נכנס הבעל תפילה?
 מסתמא לעניים
 מסתמא לעשירים
 מסתמא לגבורים
- ד. מה אמר הבעל תפילה מה הוא התכלית בעולם?
 לעסוק בעבודת השם
 לעסוק במשא ומתן
 שתי התשובות נכונות
- ה. כשאנשים נתרצו מדבריו, לאן היה מוליכם?
 לבית מדרשו
 לביתו
 למקומו מחוץ לישוב
- ו. מה היה שם?
 נהר
 אילנות ופירות
 שתי התשובות נכונות
- ז. על מה לא היה מקפיד הבעל תפילה כלל?
 על השינה
 על הבגדים
 שתי התשובות נכונות
- ח. במה היו עוסקים האנשים שהבעל תפילה הביאם אליו?
 בתפילות ושירות ותשבחות
 וודויים ותעניות וסגופים ותשובה
 שתי התשובות נכונות
- ט. מתי היה נותן רשות לאנשיו להיכנס לישוב לקרב עוד אנשים?
 מיד
 כשהיה צדיקים גמורים

בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם תְּכַלִּית כִּי אִם לְעֶסֶק בְּעִבּוֹדַת ה' - בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72